

“ମିତେ ବର୍ତ୍ତେ:- ବେହଦର ପିତାତ୍ମକ ସହିତ ବିଶ୍ୱାସ୍ତ ହୋଇ ରୁହ ତେବେ ତାତ୍ତ୍ୱିକଠାରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶକ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ, ମାୟା ଉପରେ ବିଜୟୀ ହୋଇପାରିବ ।”

ପ୍ରଶ୍ନ:- - ବାବାତ୍ମକ ପାଖରେ କେଉଁ ମୁଖ୍ୟ ଅଧୋରିଟୀ ଅର୍ଥାତ୍ କ୍ଷମତା ରହିଛି? ତା’ର ଲକ୍ଷଣ କ’ଣ?

ଉତ୍ତର:- - ବାବାତ୍ମକ ପାଖରେ ମୁଖ୍ୟତଃ ଜ୍ଞାନର ଅଧୋରିଟୀ ରହିଛି । ଜ୍ଞାନର ସାଗର ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନର ପାଠ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି, ନିଜ ସମାନ ଜ୍ଞାନବାନ କରୁଛନ୍ତି । ତୁମ ଭିତରେ ପାଠପଢ଼ାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଓ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରହିଛି । ପାଠପଢ଼ା ଆଧାରରେ ହିଁ ତୁମେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଉଛ ।

ଶୀତ:- - ବଦଲ୍ ଯାଏ ଦୁନିଆ ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଭକ୍ତମାନେ ଭଗବାନଙ୍କର ମହିମା କରୁଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁ ତୁମେ ଭକ୍ତ ନୁହଁ । ତୁମେ ସେହି ଭଗବାନଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହୋଇଯାଇଛ । ବାବାତ୍ମକୁ ତୁ ବିଶ୍ୱାସ୍ତ ସନ୍ତାନ ଦରକାର । ସେଥିପାଇଁ ପରତ୍ତ୍ୱେକ କଥାରେ ବିଶ୍ୱାସ୍ତ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ । ସ୍ୱର୍ଗୀ ବସ୍ତୁତୀତ ସ୍ୱାମୀର ଅଥବା ସ୍ୱାମୀ ବସ୍ତୁତୀତ ସ୍ୱର୍ଗୀର ଯଦି ଅନ୍ୟ ଆତ୍ମକୁ ଦୃଷ୍ଟି ଯାଉଛି, ତେବେ ତାତ୍ତ୍ୱିକ ମଧ୍ୟ ବେଫା (ବିଶ୍ୱାସ୍ତାତୀ) କୁହାଯିବ । ତେବେ ଲାଏ ମଧ୍ୟ ବେହଦର ବାବା ଅଟନ୍ତି । ତାତ୍ତ୍ୱିକ ସାଥରେ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ୍ତ ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସ୍ତ ଉଭୟ ରହୁଛନ୍ତି । ବିଶ୍ୱାସ୍ତ ହୋଇ ପୁଣି ଅବିଶ୍ୱାସ୍ତ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ବାବା ତ ହେଉଛନ୍ତି ହାଇଏଷ୍ଟ ଅଧୋରିଟୀ ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଅଧିକାରୀ, ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଅଟନ୍ତି ନା । ତେଣୁ ତାତ୍ତ୍ୱିକ ସନ୍ତାନମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ହେବା ଉଚିତ୍ । ବାବାତ୍ମକ ପାଖରେ ଶକ୍ତି ଅଛି, ପିଲାମାନଙ୍କୁ ରାବଣ ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ଯୁକ୍ତି (ଉପାୟ) ବତାଉଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ତାତ୍ତ୍ୱିକ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ କୁହାଯାଉଛି । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଶକ୍ତିସେନା ଅଟ ନା । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ନିଜକୁ ମଧ୍ୟ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ କହିପାରିବ । ବାବାତ୍ମକ ପାଖରେ ଯେଉଁ ଶକ୍ତି ଅଛି ସେହି ଶକ୍ତି ସେ ଆମକୁ ଦେଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ମାୟା ରାବଣ ଉପରେ ବିଜୟ କିପରି ପାଇପାରିବ ସେହି ଉପାୟ ବତାଉଛନ୍ତି, ତେଣୁ ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ଶକ୍ତିବାନ୍ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ବାବା ହେଉଛନ୍ତି ଜ୍ଞାନର ଅଧୋରିଟୀ, ନଲେନ୍ଦ୍ରୁଲ (ଜ୍ଞାନର ଭଣ୍ଡାର) ଅଟନ୍ତି ନା । ଯେପରି ସେମାନେ ଶାସ୍ତ୍ରର ଏବଂ ଭକ୍ତିମାର୍ଗର ଅଧୋରିଟୀ ଅଟନ୍ତି, ସେହିପରି ଏବେ ତୁମେ ଅଲ୍ପମାଲ୍ପ ଅଧୋରିଟୀ ନଲେନ୍ଦ୍ରୁଲ (ସର୍ବଶକ୍ତିରେ ସମ୍ପନ୍ନ, ଜ୍ଞାନବାନ) ହେଉଛ । ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ମିଳୁଛି । ଏହା ହେଉଛି ପାଠଶାଳା । ଏଠାରେ ଯେଉଁ ଜ୍ଞାନ ତୁମେ ପଢ଼ୁଛ, ତାହା ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇପାରିବ । ଏହା ଏକମାତ୍ର ପାଠ ଶାଳା ଅଟେ । ତୁମକୁ ଏଠାରେ ପାଠ ପଢ଼ିବାକୁ ହେବ ଆଉ କୌଣସି ପ୍ରାରଥନା ଆଦି କରିବାର ନାହିଁ । ତୁମକୁ ପାଠପଢ଼ା ଦ୍ୱାରା ବର୍ଷା ମିଳୁଛି, ଲକ୍ଷ୍ୟ ଓ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ବାବା ହେଉଛନ୍ତି ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ତାତ୍ତ୍ୱିକର ପାଠପଢ଼ା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଲଗା । ସିଏ ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ତେଣୁ ସିଏ ହିଁ ଏହି ଜ୍ଞାନକୁ ଜାଣିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେ ହିଁ ଆମକୁ ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟ କେହି ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆସ୍ତି ଜ୍ଞାନ ଦେଇ ପୁଣି ଚାଲିଯାଉଛନ୍ତି । ଏହି ପାଠପଢ଼ା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାରବ୍ଧ କ’ଣ ମିଳୁଛି, ଏ କଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେ ହିଁ ଜାଣିଛ । ବାକି ଯେଉଁ ସବୁ ସତ୍ୟତ୍ତ୍ୱ ଅଥବା ଗୁରୁ ଗୋସାଇଁ ଆଦି ଅଛନ୍ତି ସେ ସବୁ ହେଉଛନ୍ତି ଭକ୍ତିମାର୍ଗର । ଏବେ ତୁମକୁ ଜ୍ଞାନ ମିଳୁଛି । ଏ କଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ଯଦି ଏହି ଧର୍ମର କେହି ଥିବେ ତେବେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ବାହାରି ଆସିବେ । ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେବାର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଉପାୟମାନ ବାହାର କରିବା ଉଚିତ୍ । ନିଜର ଅନୁଭବ ଶୁଣାଇ ଅନେକଙ୍କର ଭାଗ୍ୟ ଗଢ଼ିବା ଉଚିତ୍ । ତୁମ ସେବାଧାରୀ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ବହୁତ ନିରାଶ, ଅଟଳ ଏବଂ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୋଇ ସେବା କରିଲେ ସଫଳତା ଅବଶ୍ୟ ମିଳିପାରିବ ।

ପିଲାମାନେ, ତୁମେ ନିଜକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂଯତ ରଖିବା ଦରକାର । କେବେ ହେଲେ କରୋଧ ଆଦି ନ ଆସୁ, ପକ୍କା ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୋଇ ରହିବା ଦରକାର । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ବାସ୍ତବରେ ତୁମେ ସବୁ ହେଉଛ ବାନପ୍ରସାଧୀ, ବାଣୀରୁ ଉଦ୍ଧୃତରେ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମା । ବାନପ୍ରସାଧୀ ଅର୍ଥାତ୍ ବାଣୀରୁ ଉଦ୍ଧୃତରେ ଥିବା ଘରକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ନିର୍ବାଣୀଧାମକୁ ଏବଂ ବାବାତ୍ମକୁ ମନେପକାଉଥିବା ଆତ୍ମା । ଏହା ବସ୍ତୁତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଇଚ୍ଛା ନାହିଁ । ମୋତେ ଭଲ କପଡ଼ା ଦରକାର, ଏସବୁ ହେଉଛି ଛି ଛି ଅର୍ଥାତ୍ ନିକୃଷ୍ଟ ଇଚ୍ଛା । ଦେହ-ଅଭିମାନୀ କେବେ ବି ସେବା କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଭଗବାନଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ତ ଶକ୍ତି ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ତାହା ହେଉଛି ଯୋଗର ଶକ୍ତି । ବାବା ତ ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଜାଣିପାରିବେ ନା । ବାବା ତୁରନ୍ତ କହିଦେବେ, ଏହି ସବୁ ଦୁର୍ବଳତାକୁ ବାହାର କର । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଶିବ ମନ୍ଦିରକୁ ଯାଅ, ସେଠାରେ ତୁମକୁ ମୋର ବହୁତ ଭକ୍ତ ମିଳିବେ । ବହୁତ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଯାଇ କାଶୀରେ ବାସ କରୁଛନ୍ତି । ଭାବୁଛନ୍ତି କାଶୀନାଥ ଆମର କଲ୍ୟାଣ କରିବେ । ସେଠାରେ ତୁମକୁ ବହୁତ ଗ୍ରାହକ ମିଳିବେ କିନ୍ତୁ ତାତ୍ତ୍ୱିକ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ବୁଦ୍ଧି ବହୁତ ତୀକ୍ଷଣ ହୋଇଥିବା ଦରକାର । ଗଙ୍ଗା ସ୍ନାନ କରୁଥିବା ବସ୍ତୁତୀତ ମଧ୍ୟ ଯାଇ ବୁଝାଇପାରିବ । ମନ୍ଦିରମାନଙ୍କୁ ଯାଇ ବୁଝାଅ । ଗୁପ୍ତ ବେଶରେ ମଧ୍ୟ ଯାଇପାରିବ । ହନୁମାନଙ୍କର ଉଦାହରଣ ରହିଛି । ବାସ୍ତବରେ

ସିଏ ତୁମେ ହିଁ ଅଟ ନା । ନୋଡା ଉପରେ ଯାଇ ବସିବାର କଥା କିଛି ନାହିଁ । (ଗାୟନ ଅଛି ହନୁମାନ ଗୁପ୍ତ ରୂପରେ ଯାଇ ସତସତ୍ତ୍ୱରେ ନୋଡା ରଖିବା ସ୍ୱାଧୀନରେ ବସି ଜଞ୍ଜାନ ଶୁଣନ୍ତି) । ଏଥିରେ ବହୁତ ବୁଦ୍ଧିମାନ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଏବେ କେହି ହେଲେ କରମାତୀତ ହୋଇନାହାନ୍ତି । କିଛି ନା କିଛି ଦୁର୍ବଳତା ନିଶ୍ଚିତ ରହିଛି ।

ତୁମମାନଙ୍କର ନିଶା ରହିବା ଉଚିତ୍ ଯେ ଏହା ହିଁ ଏକମାତ୍ର ଦୋକାନ, ଯେଉଁଠାକୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆସିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଦିନେ ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଏଠାକୁ ଆସିବେ । ଦୋକାନ ତ' ଗୋଟିଏ ତେଣୁ ଯିବେ କୁଆଡ଼େ । ଯିଏ ବହୁତ ଏଣେ ତେଣେ ଘୁରି ବୁଲିଥିବେ ତାଙ୍କୁ ହିଁ ରାସ୍ତା ମିଳିବ ଏବଂ ସେମାନେ ବୁଝିଯିବେ ଯେ ଏହା ହେଉଛି ଏକମାତ୍ର ଦୋକାନ । ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦଗତି ଦାତା ଏକମାତ୍ର ବାବା ଅଟନ୍ତି ନା । ଏପରି ନିଶା ରହିଲେ ଯାଇ କାମ ହେବ । ବାବାଙ୍କୁ ଚିନ୍ତା ରହିଛି ନା - ମୁଁ ଆସିଛି ପତିତମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରି ଶାନ୍ତିଧାମ ଓ ସୁଖଧାମର ବର୍ଷା ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ପଦତି ଦେବା ପାଇଁ । ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏହି କରତବ୍ୟ କରିବା ଦରକାର । ସମସ୍ତଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଏହା ହେଉଛି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ । ଏହାର ଆୟୁଷ କେତେ? ଆଉ ଅଳ୍ପ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ବୁଝିଯିବେ ଯେ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ଶେଷ ହୋଇଯିବ । ସମସ୍ତ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିରେ ଏ କଥା ଆସିଯିବ ଯେ, ନୂଆ ଦୁନିଆର ସ୍ୱାଧୀନତା ହୋଇଗଲା ପରେ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ଆଗକୁ ଗଲେ ସମସ୍ତେ କହିବେ ବାସ୍ତବରେ ଭଗବାନ ଏଠାରେ ଅଛନ୍ତି । ଏବେ ତ' ରଚୟିତା ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ଭୁଲି ଯାଇଛନ୍ତି । ଚରିତ୍ରଗତ୍ତି ଚିତ୍ରରେ ଶିବଙ୍କ ଚିତ୍ରକୁ ଉଡ଼ାଇ ଦେଇଛନ୍ତି, ତେଣୁ ତାହା କୌଣସି କାମର ନୁହେଁ । ସେ ହିଁ ରଚୟିତା ଅଟନ୍ତି ନା । ଶିବଙ୍କ ଚିତ୍ର ରହିବା ଦ୍ୱାରା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଯାଉଛି - ବ୍ରହ୍ମାତ୍ମକ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱାଧୀନତା । ପ୍ରଜାପତି ବ୍ରହ୍ମା ଅଛନ୍ତି, ତେଣୁ ନିଶ୍ଚିତ ବି.କେ. ମଧ୍ୟ ରହିବା ଦରକାର । ବ୍ରାହ୍ମଣ କୁଳ ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚ କୁଳ । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ବ୍ରହ୍ମାତ୍ମକ ସନ୍ତାନ ଅଟନ୍ତି । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ କିପରି ରଚନା କରୁଛନ୍ତି, ଏକଥା ମଧ୍ୟ କେହି ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ବାବା ହିଁ ଆସି ତୁମକୁ ଶୁଦ୍ଧରୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ କରାଉଛନ୍ତି, ଏହା ବହୁତ ସୁକ୍ଷ୍ମକଥା ଏବଂ ବୁଝିବାର କଥା । ବାବା ଯେତେବେଳେ ସମ୍ମୁଖରେ ଆସି ବୁଝାଇବେ, ତେବେ ବୁଝିଯିବେ । ଯେଉଁମାନେ ଦେବତା ଥିଲେ ସେହିମାନେ ହିଁ ଏବେ ଶୁଦ୍ଧ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଏବେ ସେମାନଙ୍କୁ କିପରି ଖୋଜିବା ସେଥିପାଇଁ ଯୁକ୍ତି ବାହାର କରିବାକୁ ହେବ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ବୁଝିପାରିବେ ଯେ ବି.କେ.ମାନେ ତ ବଡ଼ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । କେତେ ପରିତ୍ୟକ୍ତ ପତର ଆଦି ବାଣ୍ଟୁଛନ୍ତି । ବାବା ଉଡ଼ାଜାହାଜରୁ ମଧ୍ୟ ପର୍ରତା ପକାଇବା ପାଇଁ କହୁଛନ୍ତି । ଅତି କମ୍ରେ ଖବରକାଗଜ ପରି ଗୋଟିଏ କାଗଜରେ, ହୋଇଥିବା ଦରକାର । ସେଥିରେ ମୁଖ୍ୟ ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟ ସିତି ଚିତ୍ର ଇତ୍ୟାଦି ମଧ୍ୟ ଛପାଯାଇ ପାରିବ । ମୁଖ୍ୟ ହେଉଛି ଇଂରାଜୀ ଏବଂ ହିନ୍ଦୀ ଭାଷା । ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସାରା ଦିନ ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରିବାକୁ ହେବ - ସେବାକୁ କିପରି ବଢ଼ାଇବୁ? ଏ କଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛନ୍ତି ଉତ୍ତମାନୁସାରେ ପୁରୁଷାରଥ ହେଉଛି । ବୁଝିବାକୁ ହୁଏ ଇଏ ଭଲ ସେବା କରୁଛନ୍ତି, ଏହାଙ୍କର ପଦ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ହୋଇଥିବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଭିନେତାମାନଙ୍କର ପାର୍ଟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅଟେ, ଏହି ଧାଡ଼ି ମଧ୍ୟ ଲେଖିବା ଦରୁର । ବାବା ମଧ୍ୟ ଏହି ଉତ୍ତମରେ ନିରାକାରୀ ଦୁନିଆରୁ ଆସି ସାକାରୀ ଶରୀରର ଆଧାର ନେଇ ପାର୍ଟ କରୁଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି, କିଏ କିଏ କେତେ ପାର୍ଟ କରୁଛନ୍ତି? ତେଣୁ ଏହି ଲାଇନ୍ ମଧ୍ୟ ମୁଖ୍ୟ ଅଟେ । ଏହି କଥାକୁ ସିଦ୍ଧ କରି ବତାଇବାକୁ ହେବ । ଏହି ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ରର ରହସ୍ୟକୁ ଜାଣିଲେ ମନୁଷ୍ୟ ସ୍ୱଂପରାଗ ଚକ୍ରଧାରୀ ହୋଇ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ରାଜା ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ହୋଇପାରିବେ । ତୁମ ପାଖରେ ତ ସମସ୍ତ ଜଞ୍ଜାନ ରହିଛି ନା । ବାବାଙ୍କ ପାଖରେ ଗୀତାର ଜଞ୍ଜାନ ରହିଛି, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ମନୁଷ୍ୟ ନରରୁ ନାରାୟଣ ହେଉଛନ୍ତି । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜଞ୍ଜାନ ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସିଗଲେ ପୁଣି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବାଦଗାହୀ ଦରକାର । ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଏପରି ବିଚାର କରି ବାବାଙ୍କ ସେବାରେ ଲାଗିଯିବା ଉଚିତ୍ ।

ଜୟପୁରରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମୁଣ୍ଡିତ୍ୱ ସ୍ୱାଧୀନ ହୋଇ ରହିବ । ଲେଖାଯାଇଛି - ଏହାକୁ ବୁଝିବା ଦ୍ୱାରା ମନୁଷ୍ୟ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ହୋଇପାରିବେ । ଯିଏବି ଦେଖିବେ ପରସ୍ପରକୁ ଶୁଣାଇବେ । ତେବେ ପିଲାମାନେ ସର୍ବଦା ସେବାରେ ଉପସ୍ଥିତ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ମମ୍ମା ମଧ୍ୟ ସେବାରେ ରହିଛନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ସେବାରେ ନିୟୋଜିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଏ କଥା କୌଣସି ଶାସ୍ତ୍ରରେ ନାହିଁ ଯେ ସରସ୍ୱତୀ କିଏ? ପ୍ରଜାପତି ବ୍ରହ୍ମାତ୍ମକର କ'ଣ କେବଳ ଜଣେ ମାତ୍ର କନ୍ୟା ଥିବେ କି? ଅନେକ କନ୍ୟା ଅନେକ ନାମଧାରୀ ଥିବେ ନା । ସେ (ମମ୍ମା) ମଧ୍ୟ ପୋଷ୍ଟ କନ୍ୟା ଥିଲେ । ଯେପରି ତୁମେ । ଜଣେ ମୁଖ୍ୟ ଚାଲିଗଲେ, ପୁଣି ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥାଏ । ପ୍ରାଇମ୍ ମିନିଷ୍ଟର ମଧ୍ୟ ଆଉ ଜଣଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥାଏ । ଯୋଗ୍ଯ ମନେକଲେ, ତାଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରିଥା'ନ୍ତି ପୁଣି ସମୟ ପୂରା ହୋଇଗଲେ, ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କୁ ବାଛିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ବାବା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ଏହି ମ୍ୟାନରସ ଅର୍ଥାତ୍ ଶିଷ୍ଟାଚାର ଶିଖାଉଛନ୍ତି ଯେ ତୁମେ କାହାକୁ କିପରି ସମ୍ମାନ ଦେବା ଦରକାର! ଅପାଠୁଆମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦେବା ବି ଜଣା ନ ଥାଏ । ଯେଉଁମାନେ ଅଧିକ ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ବଡ଼ମାନଙ୍କର ରିଗାର୍ଡ (ସମ୍ମାନ) ରଖିଲେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଶିଖିଯିବେ । ଅପାଠୁଆମାନେ ବୁଦ୍ଧି ଅର୍ଥାତ୍ ବୋକା ଥା'ନ୍ତି । ବାବା ଅପାଠୁଆମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆଗରେ ରଖୁଛନ୍ତି । ଆଦିକାଲି ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ସବୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆଗରେ ରଖୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ନିର୍ବନ୍ଧ ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ସହିତ ହୋଇ ସାରିଛି । ତୁମେ ବହୁତ ଖୁସି ହେଉଛ ଯେ - ଆମେ ତ ଯାଇ ବିଷ୍ଣୁପୁରୀର ମାଲିକ ହେବୁ । କନ୍ୟା ବରକୁ ନ ଦେଖିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ତା' ସହିତ ଲାଗିଯାଇଥାଏ ନା । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମା ଜାଣିଛି - ଏହି ଆତ୍ମା ଏବଂ ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ନିର୍ବନ୍ଧ ଶ୍ରୀଶତରଫୁଲ (ଆଶ୍ଚର୍ୟ୍ୟଜନକ) ଅଟେ । ଏଠାରେ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ସମରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ସେମାନେ କହନ୍ତି ଗୁରୁଙ୍କୁ ମନେପକାଅ, ଅମ୍ଭ ମନରେ କିଏ କର

। ଏଠାରେ ତ ବାବା ହିଁ ସବୁକିଛି ଅଟନ୍ତି । ବାବା ବରହମାଞ୍ଜ ଶରୀରରେ ଆସି ନିର୍ବନ୍ଧ କରାଉଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତୁମର ପିତା ମଧ୍ୟ ଅଟେ । ତୁମମାନଙ୍କୁ ମୋ'ଠାରୁ ହିଁ ବର୍ଷା ମିଳୁଛି । ଯେପରି କନୟାର ନିର୍ବନ୍ଧ ହୋଇଗଲା ପରେ ଆଉ ବରକୁ ଭୁଲି ନ ଥାଏ । ତୁମେ କାହିଁକି ଭୁଲି ଯାଉଛ? କରମାତୀତ ଅବସ୍ଥାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ ସମସ୍ତ ଲାଗୁଛି । କରମାତୀତ ଅବସ୍ଥାକୁ ପାଇବା ପରେ ମଧ୍ୟ ଘରକୁ ତ କେହି ଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ସାଜନ ଅର୍ଥାତ୍ ବର ପ୍ରଥମେ ଯିବେ ତେବେ ଯାଇ ବରଯାତ୍ରୀ ଯିବେ । ଶତକରତ୍ନ କଥା ନୁହେଁ, ବାସ୍ତବରେ ଏହା ଶିବତ୍ନ ବରଯାତ୍ରୀ । ଜଣେ ହେଲେ ସାଜନ, ବାକି ସମସ୍ତେ ସଜନୀ । ତେବେ ଏହା ହେଉଛି ଶିବବାବାଙ୍କର ବରଯାତ୍ରୀ । ଶାସ୍ତ୍ରରେ ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ (ଶତକର)ଙ୍କର ନାମ ଲେଖି ଦେଇଛନ୍ତି । ଦୁଷ୍ଟାନତ ଦେଇ ବୁଝାଯାଇଥାଏ । ବାବା ଆସି ଗୁଲ୍ ଗୁଲ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଫୁଲ ଭଳି କରି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନେଇଯାଉଛନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ଯିଏକି କାମଚିତା ଉପରେ ବସି ପଡିତ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନଚିତା ଉପରେ ବସାଇ ଫୁଲ ଭଳି ଗୁଲ୍‌ଗୁଲ୍ କରି ସାଥରେ ନେଇଯିବେ । ଏହା ତ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ନା । ବାବା କଲ୍ପ କଲ୍ପ ଆସୁଛନ୍ତି । ଆମ ଭଳି ଛି-ଛି (ନିକୃଷ୍ଟ) ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଆସି ଗୁଲ୍ ଗୁଲ୍ କରି ନେଇଯାଉଛନ୍ତି । ରାବଣ ଛି ଛି କରି ଦେଉଛି ପୁଣି ଶିବବାବା ଗୁଲ୍ ଗୁଲ୍ କରି ଦେଉଛନ୍ତି । ତେବେ ବାବା ବହୁତ ଉପାୟ ସବୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଆରତ୍ତା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପଦନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କୃତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :-

(୧) ଖାଇବା-ପିଇବାର ନିକୃଷ୍ଟ ଇଚ୍ଛାକୁ ଛାଡ଼ି ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇ ସେବା କରିବାକୁ ହେବ । ଯୋଗବଳ ଦ୍ଵାରା ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଶକ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରି ନିଜର ଅବସ୍ଥାକୁ ନିର୍ଭୟ ଏବଂ ଅଟଳ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

(୨) ଯେଉଁମାନେ ପାଠପଢ଼ାରେ ତୀକ୍ଷ୍ଣ ବୁଦ୍ଧିସମ୍ପଦନ ଏବଂ ହୁସିଆର ଅର୍ଥାତ୍ ମେଧାବୀ ଅଟନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦେବାକୁ ହେବ । ଯେଉଁମାନେ ବାଟବଣା ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ରାସ୍ତା ବତାଇବାର ଉପାୟ ବାହାର କରିବାକୁ ହେବ । ସମସ୍ତଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ବରଦାନ:-

ନିଜର ମହତ୍ତ୍ଵକୁ ବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ଜାଣିପାରିଥିବା ସଦା ଜାଗ୍ରତ ଢ଼େଙ୍କା ଉବ ।

ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଜଗତର ଢ଼େଙ୍କା ଅଟ, ତୁମମାନଙ୍କର ପରିବର୍ତ୍ତନର ଆଧାରରେ ବିଶ୍ଵର ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବ ସେଥିପାଇଁ ବିଚିନ୍ତା କରିବା କଥାକୁ ବିଚି କରିଦେଇ ନିଜର ମହତ୍ତ୍ଵକୁ ବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ଜାଣି ସଦା ଜାଗ୍ରତ ଢ଼େଙ୍କା ହୁଅ । ତୁମେମାନେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ନିଜର ସ୍ଵ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦ୍ଵାରା ବିଶ୍ଵ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିପାରିବ । କେବଳ ଅଭ୍ୟାସ କର ଏବେ ଏବେ କରମଯୋଗୀ ସୂଚିତି, ଏବେ ଏବେ କରମାତୀତ ସୂଚିତି । ଯେପରି ତୁମର ରଚନା କଲେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ନିଜର ସବୁ ଅଙ୍ଗକୁ ସଂକ୍ରାନ୍ତି କରିନେଉଛି । ସେହିଭଳି ତୁମେ ମାଷ୍ଟର ରଚୟିତାମାନେ ନିଜର ଏକତ୍ରିତ କରଣ ଶକ୍ତି ଆଧାରରେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ସର୍ବ ସଂକଳ୍ପକୁ ନିଜ ଭିତରେ ସମାହିତ କରି ଗୋଟିଏ ସଂକଳ୍ପରେ ସୂଚିତ ହୋଇଯାଅ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଲବଲୀନ ସୂଚିତିର ଅନୁଭବ କରିବା ପାଇଁ ସମୃଦ୍ଧି-ବିସମୃଦ୍ଧିର ଯୁଦ୍ଧକୁ ସମାପ୍ତ କର ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ମାତେଶ୍ଵରୀ ଜୀତ୍ ମଧୁର ମହାବାକ୍ସ

ଅଧାକଳ୍ପ ଜ୍ଞାନ ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ରହ୍ମାତ୍ମକ ଦିନ ଏବଂ ଅଧାକଳ୍ପ ଭକ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ରହ୍ମାତ୍ମକ ରାତ୍ରି

ଅଧାକଳ୍ପ ବ୍ରହ୍ମାତ୍ମକ ଦିନ, ଅଧାକଳ୍ପ ବ୍ରହ୍ମାତ୍ମକ ରାତ୍ରି, ଏବେ ରାତ୍ରି ପାହି ସକାଳ ଆସିବାକୁ ଯାଉଛି । ଏବେ ପରମାତ୍ମା ଆସି ଅନ୍ଧକାରର ଅନ୍ତ କରି ପ୍ରଭାତ ଆରମ୍ଭ କରୁଛନ୍ତି, ଜ୍ଞାନ ଦ୍ଵାରା ଆଲୋକ ଏବଂ ଭକ୍ତି ଦ୍ଵାରା ଅନ୍ଧକାର ହେଉଛି । ଗୀତରେ ମଧ୍ୟ ଗାଆନ୍ତି ଏହି ପାପର ଦୁନିଆରୁ ଦୂରକୁ କୁଆଡେ ନେଇଗଲା, ଯେଉଁଠି ହୃଦୟକୁ ଶାନ୍ତି ମିଳିବ... ଏହା ହେଉଛି ଅଶାନ୍ତ ଦୁନିଆ, ଯେଉଁଠି ଶାନ୍ତି ନାହିଁ । ମୁକ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ସୂଚିତି ଓ ଅସୂଚିତାରୁ ଉଦ୍ଧୃତ । ସତ୍ୟଯୁଗ ତ୍ରେତାଯୁଗ ହେଉଛି ଶାନ୍ତିର ଦୁନିଆ, ଯେଉଁ ସୁଖପାମକୁ ସମସ୍ତେ ସମରଣ କରନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ଶାନ୍ତିର ଦୁନିଆକୁ ଯାଉଛ, ସେଠାକୁ କେହି ଅପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ପ୍ରବେଶ କରିପାରିବେ ନାହିଁ, ସେମାନେ ଅନ୍ତମ ସମୟରେ ଧର୍ମମାଜିତ୍ଵ ଠାରୁ ଦୂର ପାଇ କରମବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ଶୂନ୍ୟ ସଂସ୍କାର ନେଇ ଯାଆନ୍ତି କାହିଁକିନା ସେଠାରେ କୌଣସି ଅଶୂନ୍ୟ ସଂସ୍କାର ଥାଏ ନା ପାପ ହୁଏ । ଆତ୍ମା ନିଜର ଅସଲ ପିତାଙ୍କୁ ଭୁଲିଯାଇଛି । ଏହା ଭୁଲ୍ ଭୁଲ୍‌ସାର ଅନାଦି ଖେଳ, ବିଜୟ ପରାଜୟର ଖେଳ ପୂର୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଟେ, ସେଥିପାଇଁ ନିଜର ଏହି ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମାତ୍ମାଙ୍କଠାରୁ ଶକ୍ତି ନେଇ ବିକାରଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରି ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ରାଜସ୍ଵଭାଗ୍ୟ ନେଉଛ । ଆରତ୍ତା - ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ।